LA JOCURILE OLIMPICE DIN 1968: CÎȚI DE LA STEAUA?

Îndeplinirea în cît mai bune condiții a sarcinilor reieșite din plenara din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS privind activitatea sportivă de performanță din țara noastră, în ansamblul pregătirilor pentru Jocurile Olimpice, a constituit cadrul general al preocupărilor și muncii de fiecare zi a activiștilor, antrenorilor și tehnicienilor, ale majorității sportivilor clubului bucureștean **STEAUA.** Roadele acestei activități multilaterale, desfășurate în decursul anului trecut, pot fi apreciate, în general, ca mulțumitoare. De altfel, aceasta a fost și concluzia adunării generale de dare de seamă și alegeri care a avut loc, zilele trecute, la clubul sportiv al armatei, Steaua.

Din darea de seamă prezentată de președintele clubului col. Maximilian Pandele și din discuțiile purtate cu acest prilej a reieșit că, in anul 1966, consiliul clubului și comitetul de partid s-au străduit să îmbunătățească stilul și metodele de muncă ale tuturor membrilor clubului, să le dezvolte disciplina și răspunderea personală pentru activitatea întregului colectiv, să le sporească exigența față de rezultatele înregistrate de reprezentanții clubului Steaua în zeci și zeci de competiții cu caracter intern și internațional.

În anul trecut a crescut în mod substanțial rolul birourilor de secții, mai ales în ceea ce privește desfășurarea procesului de instruire și educație a sportivilor. A crescut, de asemenea, preocuparea antrenorilor și tehnicienilor clubului pentru ridicarea nivelului cunoștințelor profesionale, pentru aplicarea cu mai mult curaj a celor mai noi cuceriri ale științei în pregătirea sportivilor, în special a celor susceptibili să facă parte din loturile țării noastre pentru J.O. de la Grenoble și Ciudad de Mexico.

Făcînd o comparație cu anul precedent, se poate aprecia că 1966 a marcat o creștere a nivelului procesului de instruire și educație a sportivilor de la Steaua. Această activitate s-a desfășurat mai organizat, pe baza unor documente de planificare mai judicios întocmite, urmărindu-se în permanență realizarea și chiar depășirea obiectivelor de performanță stabilite pentru acest an, jumătatea drumului între două ediții ale Jocurilor Olimpice. Un aport mai mare l-a adus și cabinetul metodic, care și-a legat mai strîns activitatea de practica procesului de instruire, contribuind la elucidarea unor probleme teoretice și aplicarea lor în practică, la continua perfecționare a pregătirii profesionale științifice a tuturor specialiștilor clubului. În această ordine de idei se cuvine subliniat faptul că munca de studiu și cercetare științifică reprezintă astăzi o preocupare mai concretă, legată de nevoile zilnice ale celor mai mulți dintre antrenori, profesori, medici etc.

Pentru desfășurarea în cele mai bune condițiuni a procesului de instruire, au fost amenajate și reamenajate o serie de baze sportive. În anul 1966 au fost date în folosință sălile de atletism, scrimă, tenis și „forță" din incinta clubului, din calea Plevnei, urmînd ca în scurtă vreme să fie terminate lucrările de finisaj și dotarea cu aparatura necesară a modernelor săli de box, lupte și haltere. De asemenea, s-au asigurat materialele și echipamentele necesare atît pentru antrenamente cît și pentru competiții, ceea ce a dus la îmbunătățirea substanțială a bazei materiale de care dispune clubul.

Pe de altă parte, trebuie consemnat sprijinul multilateral pe care comitetul de partid, organizațiile de bază P.C.R. și U.T.C. l-au acordat în special în privința educației politice și cetățenești a membrilor clubului Steaua, pentru mobilizarea tuturor în acțiunea de ridicare pe o treaptă superioară a nivelului rezultatelor sportive.

Toate acestea au avut, desigur, o influență pozitivă în realizarea unor succese de prestigiu ale sportivilor de la Steaua.

Grijă pentru schimbul de mîine

În cadrul celor 23 de secții ale clubului Steaua activează un număr de 762 de juniori și copii. De creșterea lor se preocupă cu multă pricepere și dragoste o serie de antrenori ca I. Vasile (ciclism), A. Bulgaru (handbal), Gr. Ioanid (tir), I. Ganga (hochei), S. Cazan (haltere), V. Cincă (atletism), R. Catană (fotbal). Unii dintre acești antrenori au și început să culeagă roadele preocupării lor. Vom sublinia în mod deosebit activitatea centrului de juniori și copii de la fotbal, din cadrul căruia s-au ridicat cîteva talente remarcabile (Manea, Tătaru, Nistor, Savu) care au și fost promovate în lotul primei formații.

Pentru continua îmbunătățire a muncii cu copiii și juniorii va trebui însă ca antrenorii să dea dovadă de mai mare răbdare, să nu vizeze imediat rezultatul, ceea ce ar putea duce la forțarea prematură a tinerilor sportivi și n-ar crea în nici un caz posibilități pentru dezvoltarea lor multilaterală. Pe de altă parte, este de datoria consiliului clubului să intervină cu toată hotărîrea pentru ca problema juniorilor să nu fie tratată în mod separat de aceea a seniorilor, ci să se desfășoare în cadrul aceluiași proces pedagogic. Procedîndu-se astfel se va putea asigura caracterul stadial al procesului de antrenament.

Se așteaptă mai mult de la alte secții...

Scrimerii de la Steaua dețin, de multă vreme, o superioritate de necontestat în întrecerile cu caracter intern, la care — aproape invariabil — se situează pe primul loc. Anul trecut, de pildă, scrimerii militari au cîștigat toate titlurile de campioni republicani, atît pe echipe cît și la individual. Pe de altă parte, elevii antrenorilor *Andrei Vîlcea* și *C-tin Ciocîrlie* au obținut și unele succese internaționale. Tocmai de aceea, se așteaptă de la scrimeri ca în răstimpul celor 20 de luni care au mai rămas pînă la J.O. (ei constituind, de fapt, baza lotului nostru republican) să realizeze un salt calitativ și mai pronunțat, să-și ridice necontenit măiestria sportivă, acumulînd forțe care să le permită să atace pozițiile de vîrf ale scrimei mondiale.

Aceleași aprecieri se cuvin și unora dintre boxeri și luptători, în evident progres față de anul precedent. În fața colectivelor de antrenori ale acestor secții (*Ion Chiriac, Șerbu Neacșu, Marcu Spacov* la box, *Vascul Popovici, Gh. Șuteu,* la lupte) stă sarcina pregătirii la cel mai înalt nivel a sportivilor fruntași pe care-i au în grijă. Să nu uităm că înainte de J.O., *Ciucă, Gruiescu, Giju, Stumpf, Chivăr* vor avea de făcut față dificilului examen al „europenelor" de la Roma, iar *Baciu, Popescu, Stoiciu* și ceilalți luptători vor avea de apărat onoarea sportivă a țării la campionatele mondiale pe care le va găzdui chiar Bucureștiul, în luna septembrie. Deci toată atenția la pregătire !

Bilanțul pe 1965 a fost prea puțin favorabil trăgătorilor, a căror secție era considerată codașă la Steaua. Muncind însă cu rîvnă, cu mai mult spirit de răspundere, eliminînd o serie de greșeli din activitatea lor cotidiană, trăgătorii militari au avut la sfîrșitul lui '66 o comportare cu mult mai bună. Nu ne referim doar la *Virgil Atanasiu, Mihai Dumitriu, Gh. Enache* și *Gh. Florescu,* medaliați la ultima ediție a campionatelor mondiale, ci și la alți trăgători ca *Peter Sandor, Nic. Rotaru* (evidențiat pentru rezultatele obținute în „Cupa țărilor latine"). În schimb, evoluția trăgătoarelor de la Steaua (fruntașe pînă nu de mult) a lăsat foarte mult de dorit...

Un scurt bilanț din 1966

● *În decursul anului trecut sportivii clubului Steaua au realizat 85 de recorduri republicane (64 la seniori și 21 la juniori), au cîștigat 107 titluri de campioni republicani (91 la seniori și 16 la juniori). Din cele 23 de echipe de seniori ale clubului 13 au devenit campioane ale țării, 8 au ocupat locul secund, 1 a fost a treia și alta pe locul opt. La juniori 3 echipe au cîștigat titlurile de campioană republicană*

● 312 sportivi au făcut parte din loturile republicane de seniori și juniori.

● *În 1966 sportivii de la Steaua au realizat cîteva succese de prestigiu în mari competiții internaționale, tir : Virgil Atanasiu - campion și recordman mondial la pistol viteză; Atanasiu și M. Dumitriu au făcut parte din echipa de pistol viteză clasată pe locul doi la C. M.; Gh. Enache și Gh. Florescu au contribuit la clasarea pe locul doi a echipei reprezentative de talere la C.M. de la Wiesbaden și la „europenele" de la Lahti; scrimă: St. Weissböck campion mondial de tineret la floretă și M. Țiu clasat al treilea, Ecaterina Iencic — medalie de bronz la „mondialele" de la Moscova; atletism: Iolanda Balaș — cîștigătoare a Criteriului european de sală de la Dortmund, prima performeră mondială la înălțime; Viorica Viscopoleanu deține locul doi în ierarhia mondială a săritoarelor în lungime, etc.*

Bune și rele...

Nu vom trece în revistă fiecare secție în parte, dar cîteva cuvinte tot vom spune despre unele din ele. La atletism au ieșit din nou în evidență Iolanda Balaș și Viorica Viscopoleanu. *Progrese au marcat* Iosif Naghi, Petre Astafei și Gh Zamfirescu. *În schimb, alți atleți au fost departe de ceea ce-și propuseseră să realizeze în 1966 (E. Ducu la înălțime 2,08—1,98; N. Macovei la 110 mg 14,4—14,7; W. Socol la suliță 77,00—70,20 m V. Caramihai la 3 000 m obst. 8:35,0—8:48,0 etc.) iar alții au posibilități foarte limitate de a mai progresa (Ov Lupu, R. Voroneanu, A. Deac etc.).*

Unele rezultate promițătoare au înregistrat cicliștii specializați în probele de velodrom (P. Soare, V. Burlacu, Gh. Negoescu) *în timp ce rutierii au avut, în general, o comportare ștearsă.* C. Dumitrescu, I. Ardeleanu, Fr. Gera *ș.a. n-au arătat nici pe departe adevăratele lor posibilități. La situația necorespunzătoare a secției de ciclism, o contribuție a avut-o și antrenorul E. Golgoți. Aceeași situație și la canotaj, gimnastică și în special la polo. Activitatea echipei de polo a fost apreciată ca cea mai slabă din ultimii ani, în cadrul acestei formații existînd o serie de abateri de la disciplină, absențe nemotivate de la lecțiile de antrenament etc. Consiliul clubului le-a analizat la timpul cuvenit și a luat măsuri disciplinare împotriva unor jucători de polo (Bădiță, Covaci, Kari) ca și împotriva altor sportivi ca C. Drăgulescu și Fl. Stancu (atletism), N. Niculescu (ciclism), G. Raksi (fotbal) etc, ceea ce a dus la îmbunătățirea atmosferei de lucru, la întărirea disciplinei în cadrul secțiilor respective.*

Se cuvin, de asemenea, subliniate ca pozitive evoluțiile unor sportivi din cadrul secțiilor de volei (antrenor T. Tănase*); handbal (antrenori* I. Kunst-Ghermănescu, Oct. Nițescu), *hochei (antrenori* E. Raduch *și* I. Ganga), *baschet (antrenor* C. Herold*) ș.a.*

Multe succese în competițiile interne, dar...

Cercetînd în ansamblu rezultatele sportivilor clubului Steaua, în mod special ale celor susceptibili a fi selecționați în loturile olimpice, se poate constata că în timp ce pe plan intern au fost marcate progrese însemnate în comparație cu anii trecuți, pe plan internațional — și lucrul acesta interesează cel mai mult — pașii înainte făcuți sînt prea mici, uneori nesemnificativi, puțini fiind sportivii despre care să se poată spune că dețin într-adevăr o valoare internațională, care să le permită să facă față cu succes cerințelor (în continuă creștere) ale marilor competiții europene și mondiale. Tocmai de aceea, avîndu-se în vedere sarcinile de mare importanță care stau în fața sportivilor și antrenorilor de la Steaua, de la care se așteaptă ca un mare număr de tineri să fie selecționați în loturile olimpice ale țării noastre, apreciem ca necorespunzător faptul că doar jumătate din cei 250 de sportivi nominalizați (între aceștia 131 sînt în vederile loturilor olimpice) și-au îndeplinit, în 1966 obiectivele de performanță propuse !

Clubul Steaua și întreg sportul românesc se mîndresc — și pe bună dreptate — cu rezultatele înregistrate de **Iolanda Balaș** și **Viorica Viscopoleanu** (atletism), **Virgil Atanasiu, Mihai Dumitriu** (tir), **Nicolae Giju, Gheorghe Chivăr** (box), **Ecaterina Iencic, Ștefan Weissböck** (scrimă), **Nicolae Mihalcea** (călărie), **Ion Baciu, Simion Popescu, Gheorghe Stoiciu** (lupte), **Angel Soptereanu** (înot), **Gheorghe Gruia, Iosif Iacob** (handbal), **Dezideriu Varga** (hochei) etc., cei mai mulți dintre ei avînd făcute opțiuni serioase pentru viitoarele întreceri olimpice. Din păcate însă numărul performerilor, în adevăratul sens al cuvîntului, este încă destul de mic, unii sportivi mulțumindu-se doar cu satisfacția minoră de a fi considerați printre cei mai buni din țară, apreciere care, evident, nu are valoare practică în competițiile internaționale. De aceea, credem că trebuie să dea foarte serios de gîndit nivelul rezultatelor unora dintre sportivii fruntași ai clubului. Prea puțini dintre atleți, gimnaști, halterofili, înotători, canotori, cicliști pot primi, în baza rezultatelor din 1966, recomandarea pentru selecționarea în lotul olimpic al țării noastre. Și, după cum se poate vedea, este vorba tocmai de acele ramuri sportive care au o pondere mare în programul J.O. de vară. În afară de aceasta mai trebuie arătat că doar 6 din cele 13 secții, la ramuri de sport olimpice, pot căpăta în comparație cu rezultatele internaționale, un calificativ satisfăcător. Oricît de puțin pretențioși am fi, trebuie să recunoaștem că este infim față de sarcinile de mare răspundere care stau în fața sportivilor noștri, față de pozițiile înalte spre care trebuie să aspire.

Așa cum se arăta în darea de seamă, trebuie înțeles bine că munca de pregătire a sportivilor de la Steaua nu are ca scop final doar cucerirea unor locuri fruntașe în competițiile interne, ci obținerea de performanțe la nivel mondial, care să le permită acestora să facă parte în număr cît mai mare și cu rezultate dintre cele mai bune, în loturile României pentru Jocurile Olimpice.

La începutul anului competițional 1966, din cadrul diferitelor secții ale clubului Steaua se aflau în vederile selecționerilor pentru loturile olimpice un număr de 186 de sportivi. La sfîrșitul acestui an, avîndu-se în vedere rezultatele unora dintre ei, comportarea la antrenamente și competiții, seriozitatea cu care au înțeles să se pregătească, numărul acestora a fost redus la 131.

O analiză mai profundă chiar și a acestui număr va conduce la concluzia că nu toți sportivii își justifică selecționarea. Unii, și nu sînt puțini, n-au ajuns să fie pe deplin convinși că drumul spre Olimpiadă este un drum greu, care cere multe eforturi, o muncă neobosită, o frămîntare permanentă, o dăruire totală !

Caiacul și canoea nu mai sînt în frunte...

Activitatea din 1966 a secției de caiac-canoe a clubului Steaua apare într-o altă „lumină" față de anii trecuți. Dacă la sfîrșitul lui 1965 caiaciștii și canoiștii primeau felicitări pentru excelentul lor bilanț (să nu uităm, în acest context, cele 5 medalii de aur cucerite la „europenele" de la Snagov), anul trecut situația n-a mai fost aceeași. Sportivii acestei secții au cucerit, ce este drept, 14 titluri de campioni republicani (mai mult de jumătate din total), dar la „mondialele" de la Grünau selecționații de la Steaua au avut o evoluție ștearsă, cu mult sub posibilitățile lor recunoscute. Apreciem că aceste rezultate nesatisfăcătoare se datoresc, în principal, următoarelor cauze : a) menținerea în echipă a unor sportivi care nu mai prezintă posibilități de progres, la nivelul actualelor cerințe ; *b)* lipsa de preocupare a colectivului de antrenori pentru selecționarea, și mai ales pentru promovarea promptă a noi elemente tinere și talentate pe care centrul de la Tulcea al clubului Steaua, le oferă din plin ; *c)* anumite greșeli de ordin metodic ale antrenorilor Nicolae și Maria Navasart, Șt. Vișevan intervenite în planificarea și conducerea procesului de pregătire a unora dintre sportivii de bază ai secției și ai lotului nostru republican.

Avem convingerea că învățînd din greșelile anului trecut, colectivul de antrenori (a cărui pricepere și putere de muncă nu pot fi puse la îndoială), sprijinit mai intens de cabinetul metodic și de biroul clubului, va putea realiza, în perioada care a mai rămas pînă la J. O., o activitate la fel de laborioasă ca și în trecut.

În fața consiliului clubului Steaua, nou ales, ca și în fața tuturor specialiștilor, a sportivilor fruntași stau acum sarcini de mare răspundere privind pregătirea într-un ritm corespunzător creșterii rezultatelor, a tuturor sportivilor clubului la nivel mondial și în mod special a acelora ce vor fi selecționați pentru Jocurile Olimpice. Va trebui să existe, dacă se poate spune astfel, o pregătire preferențială a principalilor performeri ai clubului, a celor susceptibili să ne reprezinte țara la Ciudad de Mexico.

Pentru aceasta va trebui sporită exigența antrenorilor și în primul rînd a sportivilor, va trebui să se lupte cu toate mijloacele împotriva comodității, a „relaxării". Cabinetul metodic al clubului, de altfel unul dintre fruntașe pe țară, va trebui să ajute mai concret pe unii antrenori și sportivi, în sensul îmbunătățirii și modernizării procesului de antrenament, punîndu-se accentul pe apropierea specificului pregătirii de cel al competițiilor, pe atacarea simultană a tuturor factorilor antrenamentului, pe îmbunătățirea pregătirii fizice. Va trebui ca această activitate să fie desfășurată cu „motoarele în plin", de acum și pînă la Ciudad de Mexico, dar e bine să nu uităm nici de... München — 1972 !

Avem convingerea că strîngîndu-și și mai mult rîndurile, că nelăsînd loc nici unei fisuri, luptînd cu toate forțele împotriva rutinei, a delăsării, a rămînerilor în urmă, antrenorii și tehnicienii clubului Steaua vor putea da loturilor olimpice ale țării sportivi bine pregătiți, capabili să facă față cu succes pretențiilor viitoarei Olimpiade.

Toate forțele, deci, pentru ridicarea la nivel internațional a întregii activități a clubului Steaua, club care în 1967 va aniversa două decenii de la înființarea sa !

Pagină realizată de **ROMEO VILARA**